

ger hos mig; thi den ærede Minister udtalte det ikke klart, men er det, som jeg formoder, skeet af Amtmanden uden nogen Bemyndigelse, saa mangler jeg Svar paa det Spørgsmaal, jeg idag tillod mig at gjøre den ærede Minister, om han vil lade dette af Amtmanden uberettiget Gjorte bestaae, eller om han vil skrive derop, at det skal gjøres om. Vil han lade det bestaae, saa troer jeg, det er en ny og meget vægtig Grund for Thinget til at stemme imod, at denne Lov fremmes, thi det forekommer mig dog at være noget virkelig høist forargeligt, at hyde os til Behandling en Lov, der skal bestemme om et Salg, der allerede er afgjort, og hvor Kjøberen allerede er indsat i Besiddelsen af det Kjøbte; det er en Grund, som, selv om der ikke forelaa nogenfomhelst anden, vilde være tilstrækkelig for mig til at stemme mod denne Lovs videre Fremme; thi det maa dog være noget virkelig Reelt, vi skulle vedtage eller forfaste. Jeg slutter altsaa med at opfordre det ærede Thing til at negte, at denne Lov gaaer videre. (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!)

Indenrigsministeren: Jeg troer dog virkelig, at jeg har udtalt mig tydeligt nok. Jeg sagde, at, før Den Lille Dimon kunde sælges, maatte Leieaalet opsiges. Auktionen er afholdt i August Maaned f. A. og Leieaalet er, om jeg huffer ret, opsagt til 1ste Mai d. A. Da der blev skrevet op til Amtmanden, at Kjøbet ikke kunde endelig afgjøres, før det ærede Things Approbation derpaa var indhentet, blev det ham tillige overdraget at leie Den bort fra 1ste Mai, den Tid, den var ledig, idet man dog ikke kunde forlange, at Den skulde staae leieleddig, fordi Approbationen paa Salget ikke kunde erholdes før i dette Efteraar; Amtmanden har derefter, da han ikke kunde betvivle, at det gjorte Bud vilde blive approberet, foreløbig overdraget Kjøberen Den i Leie fra 1ste Mai. Forsaa vidt man har meent, at der fra denne Sag kunde drages nogen Analogie til, hvad der ellers vilde skee med Fæstegodsset paa Færøerne, saa maa jeg dog bemærke, at der er en stor Forskjel imellem Fæstegodsset, de Gaarde, som Folk sidde paa og leve af, og en saa ubetydelig ubeboet D som denne, der har været deelt

imellem Saamange, og netop derfor ikke egentlig er kommen Noget til Gode.

Mosenørn: Den ærede Indenrigsminister anførte netop det, som jeg vilde have fremført, og hvorfor jeg havde begjært Ordet, nemlig at den Analogie, som man har villet hente fra Loven af 8de April f. A. og gjøre gjældende paa det nærværende Tilfælde, aldeles ikke her er anvendelig. Der er i hiin Lov Spørgsmaal om Bøndergods, som er overdraget til Gaardmænd og Huusmænd, altsaa om Steder, hvoraf disse have deres hele Erhverv, og som hidtil have været dem overdragne paa den almindelige Maade, hvorpaa Staten har overdraget Bønderne den egentlige Bønderjord her i Landet. Derimod er det Eiendommelige ved Den Lille Dimon, og det, hvorved den har skjelnet sig fra alt det øvrige kongelige Gods paa Færøerne, netop det, at dens Jord ikke har været indbefattet under det almindelige Fæsteforhold paa Færøerne, men at det har været et reent Leieforhold, som der har fundet Sted. En Lovbestemmelse, om hvis analogiske Anvendelse der i dette Tilfælde langt snarere kunde være Spørgsmaal, findes i det Lovudkast, som nu er blevet forelagt fra Finantsministeriet, og som omhandler Afhændelsen af adskillige andre, mindre Brudstykker af kongelige Eiendomme, som ikke høre til det egentlige kongelige Fæstegods; dette Lovudkast vilde meget mere passe paa denne D. Forøvrigt troer jeg ogsaa, at man vilde komme i en noget vanskelig Stilling ved nu at skulle føre Forholdet tilbage til det, det tidligere var, og saaledes lade Sagen falde, efterat den allerede er kommen saavidt. (Se persen: Lad Amtmanden sørge for det!)

Monrad: Erklæringer fra Amtmænd ere blevne omtalte med særdeles megen Ringesagt, som om man slet ingen Vægt lagde paa dem. Jeg kan i den Anledning ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg virkelig ikke troer, at Thinget fremmer enten sin egen Ansæelse eller Rigets Vel ved en saadan systematisk Medsættelse af Embedsmændene (Hør! Hør!). Ved Afgjørelsen af Tilfælde som det foreliggende, troer jeg, det er vigtigt, at man gjør sig selv Rede for, hvorledes Sagen vilde stille